Suport curs algoritmica grafurilor IX,X. Grafuri planare, colorarea grafurilor

9.1 Grafui planare

Definiție 9.1.1 (Grafuri planare).

un graf G = (V, E) este planar dacă poate fi desenat în plan astfel încât muchiile să nu se intersecteze decât în vârfurile grafului. O astfel de desenare se numește reprezentare planară a lui G.

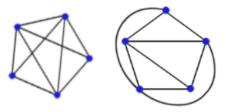

Figura 1: Graf planar.

O regiune a unei reprezentări planare a grafului este o porțiune din plan în care orice două vârfuri pot fi unite cu o curbă care nu intersectează graful G.

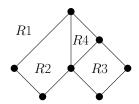

Figura 2: Regiunile unui graf planar.

Graful din figura 2 determină patru regiuni, R1 este regiune exterioară.

Oricare regiune este delimitată de muchii, oricare muchie este în contact cu una sau două regiuni. O muchie mărginește o regiune R dacă este în contact cu R și cu altă regiune.

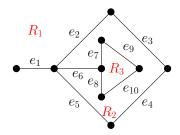

Figura 3: Regiunile unui graf planar.

Pentru graful din figura 3:

- e_1 este în contact cu regiunea R_1 ;
- e_6 este în contact cu regiunea R_2 ;
- regiunea R_1 este mărginită de e_2, e_3, e_4, e_5 ;
- regiunea R_2 este mărginită de $e_2, e_3, e_4, e_5, e_7, e_8, e_9, e_{10}$;
- regiunea R_3 este mărginită de e_7, e_8, e_9, e_{10} .

Gradul de mărginire b(R) al unei regiuni R este numărul de muchii care mărginesc R. Pentru graful din figura 3: $b(R_1) = 4$, $b(R_2) = 8$ și $b(R_3) = 4$.

Teorema 9.1 (Formula lui Euler).

 $Dacă\ G = (V, E)$ este un graf planar conex cu n vârfuri, m muchii și r regiuni atunci:

$$n - m + r = 2.$$

 $Demonstrație\ teorema\ 9.1.$

Inducție după m:

- 1. $m = 0 \Longrightarrow G = K_1; n = 1, m = 0, r = 1 \Longrightarrow n m + r = 2;$
- 2. G este un arbore, atunci m=n-1 și $r=1 \Longrightarrow n-m+r=n-(n-1)+1=2;$
- 3. G este un arbore conex cu cel puţin un ciclu. Fie o muchie din ciclul respectiv şi G'=G-e. G' este conex cu n vârfuri, m-1 muchii r-1 regiuni $\Longrightarrow n-(m-1)-(r-1)=2, n-m+r=2$ are loc şi în acest caz.

Consecințe ale formulei lui Euler

Consecința 1 $K_{3,3}$ nu este un graf planar

Demonstrație.

 $K_{3,3}$ are n=6 şi m=9, dacă ar fi planar ar avea r=m-n+2=5 regiuni R_i $(1 \le i \le 5)$, fie $C=\sum_{i=1}^5 b(R_i)$.

Orice muchie mărginește două regiuni $\Longrightarrow C \leq 2m = 18$. $K_{3,3}$ este bipartit, nu conține K_3 ca subgraf (cel mai scurt ciclu în $K_{3,3}$ are lungimea 4), deci $b(R_i) \geq 4$ pentru orice valoare a lui i și prin urmare $C \geq 4 \cdot 5 = 20 \Longrightarrow$ contradicție, deci $K_{3,3}$ nu poate fi graf planar.

Consecința 2

Dacă G este un graf planar cu $n \ge 3$ vârfuri și m muchii atunci $m \le 3n - 6$. Mai mult, dacă m = 3n - 6 atunci b(R) = 3 pentru orice regiune din graf.

Demonstratie.

Fie $R_1, ..., R_n$ regiunile lui G şi $C = \sum_{i=1}^n b(R_i)$. Ştim că $C \leq 2m$ şi că $C \geq 3r$, $b(R_i) \geq 3$ pentru toate regiunile. Atunci

$$3r \le 2m \Longrightarrow 3(2+m-n) \le 2m \Longrightarrow m \le 3n-6.$$

Dacă egalitatea are loc, atunci

$$3r = 2m \Longrightarrow C = \sum_{i=1}^{r} b(R_i) = 3 \Longrightarrow b(R_i) = 3$$

pentru toate regiunile (graf format din triunghiuri).

Consecința 3 K_5 nu este graf planar

Demonstratie.

 K_5 are n=5 vârfuri şi m=10 muchii deci $3n-6=9<10=m\Longrightarrow K_5$ nu poate fi planar (Consecința 2).

Consecința 4 $\delta(G) \leq 5$ pentru orice graf planar.

Demonstrație.

Presupunem că G = (V, E) este planar.

Dacă $n \leq 6$ orice vârf are gradul mai mic sau egal cu $5 \Longrightarrow \delta(G) \leq 5$.

Dacă n > 6, putem nota $D = \sum_{v \in V} d(v)$. Rezultă următoarele: $D = 2m \le 2(3n-6) = 6n-12$. Dacă $\delta(G) \ge 6$ atunci $D = \sum_{v \in V} d(v) \ge \sum_{v \in V} 6 = 6n \Longrightarrow$ contradicție.

Deci
$$\delta(G) \leq 5$$
 are loc.

Detecția unui graf planar

Teorema 9.2 (Kuratowski).

Graful G = (V, E) este un graf planar dacă și numai dacă nu conține subdiviziuni ale lui $K_{3,3}$ și ale lui K_5 .

Fie G = (V, E) un graf neorientat și $(u, v) \in E$. Putem defini următoarele:

- o subdiviziune a lui (u, v) în G este o înlocuire a muchiei (u, v) din G cu un lanț de la u la v prin vârfuri intermediare noi;
- un graf H este o subdiviziune a unui graf G dacă H se poate obține din G printr-o secvență finită de subdiviziuni de muchii.

Figura 4: Graf subdiviziune.

Putem spune că un graf G conține un graf H dacă graful H se poate obține prin eliminarea de vârfuri și muchii din G.

Observație

- dacă H este subgraf al lui G atunci G conține H. Reciproca nu este adevărată (G conține H nu implică H este subgraf al lui G);
- H este un subgraf al lui G doar dacă se poate obține din G prin eliminarea de vârfuri.

De exemplu, fie graful din figura 5 unde dacă se elimină muchiile (1,7), (6,7), (2,3) și (4,5) se obține un graf ce poate fi redus la $K_{3,3}$, graful original nu este planar.

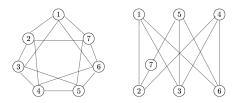

Figura 5: Exemplu Kuratowski.

Orice graf planar poate fi redesenat astfel încât muchiile sale sunt segmente de dreaptă, figura 6.

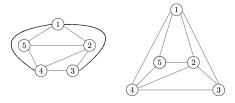

Figura 6: Exemplu graf planar.

9.2 Colorarea grafurilor

Definiție 9.2.1 (Colorarea vârfurilor).

O k-colorare a vârfurilor unui graf G = (V, E) este o funcție $K : V \to \{1, 2, ..., k\}$ astfel \hat{i} ncât $k(u) \neq k(v)$ dacă $(u, v) \in E$.

Definiție 9.2.2 (Numărul cromatic).

Numărul cromatic $\chi(G)$ al unui graf G este valoarea minimă a lui k, $k \in \mathbb{N}$, pentru care există o k-colorare a lui G.

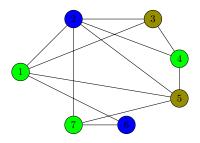

Figura 7: Exemplu de colorare a unui graf.

Pentru graful din figura 7 numărul minim de culori necesar pentru a colora graful este 3. k(1) = k(4) = k(7) = verde, k(2) = k(6) = albastru, k(3) = k(5) maro.

Determinarea numărului cromatic χ pentru un graf G este o problemă dificilă, o variantă pentru a determina numărul cromatic este de a calcula polinomul cromatic $c_G(k)$ asociat grafului G. $c_G(k)$ este numărul de k-colorări de vârfuri a grafului G, $\chi(G)$ reprezintă valoarea minimă a lui k pentru care $c_G(k) > 0$.

Polinoame cromatice pentru grafuri speciale

Graful vid E_n

Graful vid conține n vârfuri și m=0 muchii. Având la dispoziție k culori, pentru fiecare vârf se pot alege oricare din cele k culori. Polinomul cromatic pentru graful vid este

$$c_{E_n}(k) = k^n$$

și numărul cromatic este

$$\chi(E_n)=1.$$

Arbore de n vârfuri T_n

Rădăcina arborelui poate fi colorată în k moduri, orice alt vârf poate fi colorat cu orice culoare diferită de cea a vârfului părinte. Polinomul cromatic pentru un arbore de n vârfuri este

$$c_{T_n}(k) = k(k-1)^{n-1}$$

și numărul cromatic pentru n>1 este

$$\chi(T_n)=2.$$

Graf complet K_n

Având la dispoziție k culori, un graf complet poate fi colorat în

$$c_{K_n} = k(k-1)...(k-n+1) = \frac{k!}{(k-n)!} = A_k^n$$

moduri și numărul cromatic este

$$\chi(K_n) = n.$$

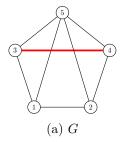
Calculul polinomului cromatic

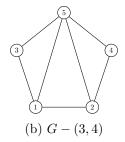
Pentru a determina polinomul cromatic al unui graf G = (V, E) neorientat există două metode recursive:

1.
$$c_G(K) = c_{G-e}(k) - c_{G/e}(k)$$

2.
$$c_G(K) = c_{\bar{G}}(k) + c_{\bar{G}/e}(k)$$

unde $\bar{G} = G + e$. Fie G = (V, E) un graf neorientat și e = (u, v) o muchie din E. G - e este graful obținut din G prin eliminarea muchiei e, G/e este graful obținut din G în care se înlocuiesc vârfurile u și v cu un singur vârf care se învecinează cu vecinii lui u și ai lui v. De exemplu graful din figura 8a și muchia e = (3, 4), figura 8b prezintă graful G - e iar figura 8c prezintă graful G/e.

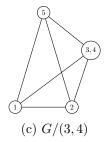

Figura 8: Exemplu determinare polinom cromatic.

Metoda $c_G(K) = c_{G-e}(k) - c_{G/e}(k)$ presupune determinarea polinomului cromatic recursiv eliminând pe rând câte o muchie $e \in E$ până când se obțin grafuri speciale E_n, T_n sau K_n .

Metoda $c_G(K) = c_{\bar{G}}(k) + c_{\bar{G}/e}(k)$ presupune determinarea polinomului cromatic recursiv adăugând pe rând muchii e care lipsesc din graf până când se obțin grafuri speciale E_n, T_n sau K_n pentru care se cunoaște polinomul cromatic.

Dacă G = (V, E) este un graf neorientat cu n vârfuri și m muchii polinomul cromatic $c_G(k)$ trebuie să îndeplinească următoarele proprietăți:

- are gradul n;
- coeficientul lui k^n este 1;
- coeficientul lui k^{n-1} este -m.
- coeficienții săi au semne alternante;
- termenul liber este 0.

Algoritmic dacă se dorește colorarea unui graf se poate folosi metoda suboptimală COLORARE(G). Algoritmul nu este optimal deoarece nu folosește $\chi(F)$ culori pentru a colora graful G. Fie un graf G = (V, E) și funcția de colorare $K : V \to \mathbb{N}$ astfel încât dacă $e = (u, v) \in E$ atunci $k(u) \neq k(v)$, atributul k asociat unui vârf repreintă culoarea asociată vârfului respectiv, algoritmul este:

COLORARE(G) 1: **for** $v \in V$ **do**2: v.k = 03: $v_1.k = 1$ 4: **for** $j = 2, j \leq n$ **do**5: $v_j.k = min(k \in \mathbb{N}|k > 0 \land u.k \neq k \forall u \in A_{v_j})$

O altă metodă de a colora un graf presupune o abordare backtracking. Fie C setul culorilor posibile, algoritmul $COLORARE_B(G)$ prezintă această abordare.

```
COLORARE_B(v)

1: for x \in C do

2: if SIGUR(v, x) then

3: v.k = x

4: if v + 1 < |V| then

5: COLORARE_B(v+1)

6: else

7: stop
```

```
SIGUR(v, x)

1: for 0 < i < n do

2: if (a_{vi} = 1 \land x = i.k) then

3: return FALSE

4: return TRUE
```

O altă variantă de a colora un graf a fost introdusă de Kempe și presupune utilizarea unei stive unde sunt salvate vârfurile din graf ce au gradul mai mic decât numărul culorilor disponibile pentru a colora graful. Astfel vor fi colorate în graf vârfurile în ordine descrescătoare a gradurilor.

9.3 Cuplaje în grafuri

Fie un graf simplu neorientat G=(V,E). Un cuplaj în G este o mulțime de muchii M în care nici o pereche de muchii nu are un vârf comun. Vârfurile adiacente la muchiile din M se numesc vârfuri saturate de M (sau M-saturate). Celelalte vârfuri se numesc M-nesaturate.

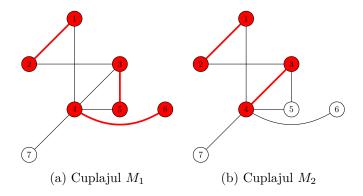

Figura 9: Cuplaje în grafuri - exemple.

Figura 9 prezintă două cuplaje M_1 și M_2 pentru același graf G. Cuplajul M_1 este format din $M_1 = \{(1,2), (4,5), (4,6)\}$ având vârfurile saturate 1,2,3,4,5,6 iar cuplajul M_2 este format din muchiile $M_2 = \{(1,2), (3,4)\}$ având vârfurile saturate 1,2,3,4. Se pot defini următoarele:

- un cuplaj perfect al lui G este un cuplaj care saturează toate vârfurile lui G;
- un cuplaj maxim al lui G este un cuplaj care are cel mai mare număr posibil de muchii;
- un cuplaj maximal al lui G este un cuplaj care nu poate fi lărgit prin adăugarea unei muchii.

Definiție 9.3.1 (Lanț M-alternant, M-lanț de creștere).

Fie un graf G și un cuplaj M, un lanț M-alternant este un lanț în G în care toate

muchiile alternează între muchii din cuplajul M și muchii ce nu aparțin cuplajului. Un M-lanț de creștere este un lanț M-alternant care are ambele capete M-nesaturate.

Teorema 9.3 (Berge).

Un cuplaj M al unui graf G este maxim dacă şi numai dacă G nu conține M-lanțuri de creștere.

Demonstrație.

" \Longrightarrow ". Se presupune că M este un cuplaj maxim. Se demonstrează prin contradicție că G nu are M-lanţuri de creştere. Dacă $L=(x_1,x_2,...,x_k)$ ar fi un M-lanţ de creştere atunci, conform definiției, k ar trebui să fie par astfel încât $(x_2,x_3),(x_4,x_5),...,(x_{k-2},x_{k-1})$ sunt muchii din cuplaj iar muchiile $(x_1,x_2),(x_3,x_4),...,(x_{k-1},x_k)$ nu fac parte din cuplaj. Pentru acest lanţ se poate defini un cuplaj $M_1=\{M\setminus\{(x_2,x_3),(x_4,x_5),...,(x_{k-2},x_{k-1})\}\}\cup\{(x_1,x_2),(x_3,x_4),...,(x_{k-1},x_k)\}$. Dar M_1 conţine cu o muchie mai mult decât M, ceea ce contrazice ipoteza că M este maxim.

" \Leftarrow ". Dacă M nu este maxim, există un cuplaj M' al lui G cu |M'| > |M|. Fie H subgraful lui G definit astfel: V(H) = V(G) și E(H) este mulțimea muchiilor ce apar exact o dată în M și M'.

Deoarece $|M'| > |M| \Longrightarrow H$ are mai multe muchii în M' decât în M. Orice vârf x al lui H aparține la cel mult o muchie din M și la cel mult o muchie din $M' \Longrightarrow d_H(x) \le 2$ pentru toți $x \in V(H)$, deci componentele conexe ale lui H cu mai multe M'-muchii decât M-muchii sunt lanțuri sau cicluri. Dacă este ciclu, trebuie să fie ciclu de lungime pară deoarece muchiile alternează între M-muchii și M'-muchii \Longrightarrow singurele componente conexe ale lui H care pot conține mai multe M'-muchii decât M-muchii sunt lanțurile. $|M'| > |M| \Longrightarrow$ există un lanț P în H care începe și se termină cu o muchie din $M' \Longrightarrow L$ este un M-lanț de creștere ceea ce contrazice ipoteza.

Teorema 9.4 (Hall).

Fie G un graf bipartit cu mulțimile partite X și Y. X poate fi cuplat în Y dacă și numai dacă $|N(S)| \ge |S|$ pentru toate submulțimile S ale lui X.

9.4 Cuplaje în grafuri bipartite

Pentru un graf bipartit G=(V,E) între submulțimile X și Y ale lui V se poate defini un cuplaj ca și o mulțime de muchii $C\subseteq E$ cu proprietatea că oricare două muchii din C nu au un capăt comun.

Pentru a determina un cuplaj într-un graf bipartit se pot folosi algoritmii de flux în felul următor:

- toate muchiile din G se transformă în arce de la X la Y cu capacitatea 1;
- graful G se extinde cu două vârfuri s (sursa) și t (destinație), s se leagă de toate vârfuile din X folosind arce de capacitate 1, toate vârfurile din Y se leagă de t folosind arce de capacitate 1;
- se determină fluxul maxim în rețeaua de flux obținută.

Teorema 9.5.

Fie G = (V, E) rețeaua de flux construită pentru un graf bipar și f un flux maxim în G. Atunci mulțimea muchiilor (u, v) ale lui f cu $u \in X, v \in Y$ și f(u, v) = 1 exte un cuplaj maxim în graful bipartit.

9.5 Referințe

- 1. Thomas H. Cormen, Charles E. Leiserson, Ronald L. Rivest, and Clifford Stein. 2009. Introduction to Algorithms, Third Edition (3rd ed.). The MIT Press.
- 2. Geir Agnarsson and Raymond Greenlaw. 2006. Graph Theory: Modeling, Applications, and Algorithms. Prentice-Hall, Inc., Upper Saddle River, NJ, USA.
- 3. Mark Newman. 2010. Networks: An Introduction. Oxford University Press, Inc., New York, NY, USA.
- 4. Cristian A. Giumale. 2004. Introducere în analiza algoritmilor, teorie și aplicație. Polirom.
- 5. cursuri Teoria grafurilor: Zoltán Kása, Mircea Marin, Toadere Teodor.